

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Scud/1/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8015200230
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboslava Mruškovičová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8015200230.3

Rozhodnutie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľuboslavy Mruškovičovej a sudkýň JUDr. Moniky Tobiášovej a JUDr. Kataríny Morozovej Nemcovej, v právnej veci žalobkyne H. R. D., trvale bytom N. socialistická republika, C. O., prechodne bytom Slovenská republika, E., Z. XX, zastúpenej JUDr. Jozefom Vaškom, advokátom so sídlom v Košiciach, Szakkayho 1, proti žalovanému Riaditeľstvu hraničnej a cudzineckej polície Prešov, Jarková 31, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 03. decembra 2014 číslo: S.-D.-S na základe žaloby, jednohlasne takto

rozhodol:

Žalobu **z a m i e t a .**

Náhradu trov konania účastníkom **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Preskúmaným rozhodnutím zo dňa 03.12.2014 rozhodol žalovaný ako príslušný odvolací orgán o odvolaní žalobkyne proti rozhodnutiu Oddelenia cudzineckej polície Policajného zboru Košice (ďalej len rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu) zo dňa 30.09.2014 č. S.-D.-S ktorým podľa § 56 ods. X písm. a) zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon o pobyte cudzincov) zrušil žalobkyni dlhodobý pobyt na území Slovenskej republiky, lebo získala dlhodobý pobyt podvodným spôsobom tak, že podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len správny poriadok) odvolanie zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil.

V odôvodnení preskúmaného rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa (ďalej len účastníčka konania) mala od 12.05.2008 udelené povolenie na prechodný pobyt na území Slovenskej republiky na účel podnikanie v zmysle § 19 zákona č. 48/2002 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon č. 48/2002 Z. z.) účinného v čase vydania povolenia s platnosťou do 11.05.2009. Následne účastníčke konania bol prechodný pobyt opakovane obnovovaný.

Podkladom pre začatie konania o zrušení dlhodobého pobytu na území Slovenskej republiky boli odborné posúdenia registra trestov Vietnamu, preverenie výpisu registra trestov Vietnamu Interpolom Hanoj, preverenie pravosti výpisu registra trestov Vietnamu Ministerstvom spravodlivosti Vietnamskej socialistickej republiky a odpis z registra trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky.

Podľa spisového materiálu si dňa 24.05.2013 na správnom orgáne účastníčka konania podala žiadosť o dlhodobý pobyt v zmysle § 52 ods. 1 písm. a) zákona o pobyte cudzincov, ako štátny príslušník tretej krajiny, ktorý sa na území Slovenskej republiky zdržiava oprávnené a nepretržite po dobu piatich rokov bezprostredne pred podaním žiadosti. Nakoľko účastníčka konania splnila všetky zákonom o pobyte cudzincov stanovené podmienky, správny orgán jej dňa 24.06.2013 rozhodnutím číslo S.-D.-S udelil dlhodobý pobyt na území Slovenskej republiky, ktorý sa v zmysle zákona o pobyte cudzincov udeľuje na neobmedzený čas.

Predmetný doklad o bezúhonnosti bol v rámci kontroly spisových materiálov cudzineckej polície predložený Oddeleniu koordinácie analýzy a štatistik Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Prešov (ďalej len OKARŠ) na vykonanie odborného posúdenia, kde dňa 03.02.2013 bolo zistené, že sa jedná o falošný výpis z registra trestov Vietnamskej socialistickej republiky.

Na základe uvedených skutočností správny orgán začal správne konanie z vlastného podnetu vo veci zrušenia dlhodobého pobytu na území Slovenskej republiky z dôvodu, že účastníčka konania získala dlhodobý pobyt podvodným spôsobom. O začatí konania správny orgán upovedomil účastníčku konania a oboznámil ju s dôvodom začatia správneho konania vo veci zrušenia dlhodobého pobytu na území Slovenskej republiky. Zároveň ju vyzval, aby sa pred vydaním rozhodnutia v zmysle § 33 ods. 2 správneho poriadku vyjadrila k jeho podkladom i k spôsobu ich zistenia, prípadne navrhla ich doplnenie a to v lehote do 7 dní od prevzatia upovedomenia. Účastníčka konania túto možnosť využila a v stanovenej lehote sa k podkladom pre vydanie rozhodnutia v zastúpení splnomocnenou osobou vyjadrila. Vo vyjadrení uviedla, že nie je si vedomá skutočnosti, že k žiadosti o udelenie prechodného pobytu doložila falošný výpis z registra trestov. Ďalej vo vyjadrení uviedla, že správny orgán v zmysle § 50 ods. 1 písm. a) zákona o pobyte cudzincov zruší trvalý pobyt, ak zistí skutočnosti, ktoré sú dôvodom na zamietnutie žiadosti o udelenie trvalého pobytu, kde z dikcie ustanovenia vyplýva, že dôvodom na zrušenie trvalého pobytu je predloženie právne irelevantných dokladov pri podaní žiadosti o trvalý pobyt. Uviedla aj to, že k žiadosti o udelenie trvalého pobytu predložila výpis z registra trestov, ktorý jasne deklaroval, že je bezúhonná. Zároveň účastníčka konania vo svojom vyjadrení poukázala na § 50 ods. 2 písm. a) zákona o pobyte cudzincov, v ktorom sa uvádza, že § 50 ods. 1 neplatí, ak by jeho aplikácia mala nepriaznivé dôsledky ohľadom súkromného a rodinného života štátneho príslušníka tretej krajiny, Taktiež uviedla, že má na území Slovenskej republiky manžela, dve maloleté deti a je vo vysokom štádiu tehotenstva. Neuplatnenie tohto zákonného ustanovenia by bolo porušením jej základných ústavných práv, čo do ochrany rodinného života.

Splnomocnená osoba k svojmu vyjadreniu nedoložila žiaden relevantný dôkaz, ktorý by spochybnil alebo vyvrátil podklady, ktoré ku konaniu obstaral správny orgán. Účastníčka konania žiadnym relevantným spôsobom nepotvrdila svoje tvrdenie, že doklad o bezúhonnosti Vietnamskej socialistickej republiky, ktorý doložila k žiadosti o udelenie pobytu nie je falošný. Tvrdenie splnomocnenej osoby, že účastníčka konania k žiadosti o udelenie dlhodobého pobytu predložila výpis z registra trestov, ktorý jasne dokladoval, že je bezúhonná nie je pravdivé, nakoľko zo spisového materiálu vyplynulo, že účastníčka konania k žiadosti o udelenie dlhodobého pobytu na území Slovenskej republiky tento doklad správneho orgánu nepredložila.

V zmysle § 32 ods. 1 správneho poriadku je správny orgán povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie, preto správny orgán dňa 18.03.2013 požiadal Veľvyslanectvo Slovenskej republiky v Hanoji o preverenie predmetného dokladu bezúhonnosti. Veľvyslanectvo Slovenskej republiky v Hanoji dňa 07.04.2014 zaslalo správneho orgánu nótu Ministerstva spravodlivosti VSR č. 2477/CH-BTP zo dňa 04.04.2014, v ktorej uvádza, že výpis z registra trestov Vietnamskej socialistickej republiky VSR č. 6308/TP-LLTP zo dňa účastníkovi konania Správou spravodlivosti provincie Bac Giang nie je platný a nebol nikdy vydaný.

Správny orgán dňa 20.03.2014 v zmysle § 29 ods. 1 správneho poriadku, prerušil konanie vo veci zrušenia dlhodobého pobytu účastníkovi konania na území Slovenskej republiky z dôvodu konania o predbežnej otázke, ktorou bolo začatie trestného stíhania a vznesenie obvinenia účastníčke konania vo veci prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na podklade uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia číslo ČVS: UHCP-16/NJ-V-2014, vydané dňa 17.03.2014 Národnou jednotkou boja proti nelegálnej migrácii, odborom operatívnej činnosti a vyšetrovania Východ, oddelením vyšetrovania, vysunuté pracovisko Košice (ďalej len NJBPNM).

V danom prípade by od spáchania skutku účastníčkou konania ako obvinenou uplynula premlčacia doba v zmysle § 87 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, avšak tá v premlčacej dobe spáchala v roku 2011 úmyselný trestný čin - zločin prevádzachstva podľa § 356 Trestného zákona v štádiu prípravy v zmysle § 13 Trestného zákona, za ktorý bola trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves spisová značka 3T/193/2013 zo dňa 15.10.2013, ktorý sa stal právoplatným dňa 30.10.2013, právoplatne

odsúdená, čím došlo k prerušeniu premlčania trestného stíhania v zmysle § 87 ods. 3 písm. b) Trestného zákona.

NJBPNM, ktorá viedla trestné stíhanie proti účastníčke konania pre prečin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona dňa 09.06.2014 vydala uznesenie o zastavení trestného stíhania podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku č. ČVS: UHCP-16/NJ-V-2014, ktoré sa stalo právoplatným dňa 05.09.2014, lebo skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci a vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti za ktorých bol spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela je jeho závažnosť nepatrná.

Podkladom pre zrušenie dlhodobého pobytu účastníčke konania bola preukázaná skutočnosť, že účastníčka konania pri podaní žiadosti o udelenie prechodného pobytu na Veľvyslanectve Slovenskej republiky v Bangkoku dňa 28.02.2008, ku žiadosti doložila doklad preukazujúci bezúhonnosť - Výpis z registra trestov Vietnamskej socialistickej republiky, vydaný Okresnou prokuratúrou Okresného národného výboru Bac Giang dňa 20.01.2008 pod evidenčným číslom 6308/TP-LLTP, ktorý bol neskorším skúmaním OKARŠ vyhodnotený ako falošný, čo následne túto skutočnosť potvrdilo aj Ministerstvo spravodlivosti Vietnamskej socialistickej republiky.

V rámci udeleného pobytu na území Slovenskej republiky sa účastníčka konania dopustila úmyselného trestného činu, čo bolo zistené z odpisu registra trestov Generálnej prokuratúry - zločinu prevádzachstva v zmysle § 356 Trestného zákona, za ktorý bola trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/193/2013 zo dňa 15.10.2013, ktorý sa stal právoplatným dňa 30.10.2013, odsúdená na trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní dva roky a šesť mesiacov do 30.04.2016.

Správny orgán na základe správnej úvahy a vykonaných dôkazov považoval za dostatočne zistené a preukázané, že účastníčka konania tým, že k žiadosti o udelenie prechodného pobytu doložila falošný register trestov Vietnamskej socialistickej republiky, získala prechodný pobyt na území Slovenskej republiky na účel podnikanie a následne po uplynutí piatich rokov nepretržitého prechodného pobytu získala dlhodobý pobyt, ktorý na základe zistených skutočností nie je možné považovať za oprávnený. Účastníčka konania tak 24.06.2014 podvodným spôsobom získala dlhodobý pobyt, čo bolo dôvodom na jeho zrušenie v súlade s § 56 ods. 1 písm. a) zákona o pobyte cudzincov, v zmysle ktorého policajný útvar dlhodobý pobyt zruší, ak zistí, že štátny príslušník tretej krajiny získal dlhodobý pobyt podvodným spôsobom.

Skúmaním súkromného a rodinného života správny orgán zistil, že účastníčka konania má na území Slovenskej republiky tri maloleté deti vietnamskej štátnej príslušnosti, ktoré majú udelený prechodný pobyt na účel zlúčenie rodiny, kde garantom ich pobytu je účastníčka konania s udeleným dlhodobým pobytom. Skutočnosťou je, že účastníčka konania získala dlhodobý pobyt podvodným spôsobom a to tým, že v konaní o udelenie prechodného pobytu predložila falošný register trestov. Deťom účastníčky konania bol udelený prechodný pobyt k matke, ktorá svoj pobyt získala podvodným spôsobom.

Správny orgán pri rozhodovaní o zrušení dlhodobého pobytu účastníčke konania sa zaoberal aj Čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podľa ktorého má každý právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlija a korešpondencie, v zmysle ktorého štátny orgán nemôže do výkonu tohto práva zasahovať okrem prípadov, keď je to v súlade so zákonom a nevyhnutné v demokratickej spoločnosti, v záujme národnej bezpečnosti, verejnej bezpečnosti, hospodárskeho blahobytu krajiny, predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia a morálky alebo ochrany práv a slobôd iných. Správny orgán mal zato, že dôsledky zrušenia dlhodobého pobytu účastníčke konania nie sú neprimerané dôvodu zrušenia dlhodobého pobytu. Vzhľadom na závažnosť činu účastníčky konania, zrušenie dlhodobého pobytu na území Slovenskej republiky nie je v rozpore s čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, keďže jej súkromný záujem, ktorým je zotrvanie na území Slovenskej republiky je v rozpore s verejným záujmom, ktorým je v tomto prípade zachovanie zákonnosti a verejného poriadku, pričom verejný záujem, ktorý predstavuje všeobecné dobro spoločnosti má prednosť pred súkromným záujmom jednotlivca.

V závere odôvodnenia napadnutého rozhodnutia správny orgán uviedol, že pri rozhodovaní o zrušení dlhodobého pobytu neprihliadal na súkromný a rodinný život podľa § 50 ods. 2 zákona o pobyte cudzincov, lebo účastníčka konania nemala udelený trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, ale bol jej udelený dlhodobý pobyt v zmysle § 52 ods. 1 písm. a) zákona o pobyte cudzincov. Pre § 50 ods. 1 a ods. 2 zákona o pobyte cudzincov platia spoločné ustanovenia o trvalom pobyte na päť rokov a trvalom pobyte na neobmedzený čas, čo nie je prípad účastníčky konania, nakoľko ani jeden z týchto pobytov nemala udelený. Správny orgán účastníčke konania nezrušil pobyt z dôvodu v § 50 ods. 1 zákona o pobyte cudzincov, preto ani nemohol prihliadať na skutočnosti uvedené v § 50 ods. 2 tohto zákona.

Včas podaným odvolaním sa účastníčka konania domáhala preskúmania rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu s tým, že žalovaný v preskúmanom rozhodnutí odvolacie námietky konkretizoval.

Po dôkladnom preskúmaní odvolania účastníčky konania, napadnutého rozhodnutia, ako aj celého súvisiaceho spisového materiálu dospel žalovaný k záveru, že odvolaniu nemožno vyhovieť z nasledovných dôvodov.

K námietke účastníčky konania k porušeniu zákona a k nesprávnemu aplikovaniu záväzných právnych noriem čo do ochrany súkromného a rodinného života odvolací orgán uviedol, že väzby či už rodinné, ekonomické a súkromné, na ktoré sa odvoláva účastníčka konania prostredníctvom svojej splnomocnenej osoby by nevznikli, ak by došlo k zisteniu protiprávneho konania, ktorým je predloženie falošného registra trestov zo strany účastníčky konania už skôr. Vychádzajúc zo základnej zásady, že z neprávania nemôže vzniknúť právo je argumentácia účastníčky konania neopodstatnená.

Pokiaľ ide o námietku týkajúcu sa zásahu do jej práv na rodinný a súkromný život, odvolací orgán uviedol, že v danom prípade došlo k stretu dvoch základných práv a slobôd, na jednej strane práva účastníčky konania na súkromie a rodinný život, garantovaného Dohovorom o ochrane ľudských práv a slobôd a na druhej strane práva štátu na bezpečnosť a verejný poriadok, teda k stretu záujmu súkromného so záujmom verejným. V tomto konkrétnom prípade súkromný záujem nemôže byť nadradený verejnému záujmu. Mal za preukázané, že účastníčka konania svojimi konaniami, kedy k žiadosti doložila falošný register trestov, závažným spôsobom porušila zákon o pobyte cudzincov. Súkromný záujem účastníčky konania zotrvať na území Slovenskej republiky je v rozpore s verejným záujmom, ktorým je zachovanie zákonnosti a verejného poriadku.

Čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd pojednáva, že každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie. Správny orgán môže za určitých podmienok zasahovať do výkonu tohto práva. V tomto smere správny orgán dôsledne preskúmal osobné pomery účastníčky konania, rodinný a súkromný život, kde zistil, že aj manželovi účastníčky konania bol právoplatne zrušený prechodný pobyt na území Slovenskej republiky na účel podnikanie, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15. 08. 2014. Účastníčka konania má na území Slovenskej republiky tri maloleté deti, ktorých garantom je práve ona. Účastníčka konania získala dlhodobý pobyt podvodným spôsobom a to tým, že v konaní o udelenie prechodného pobytu doložila falošný doklad o bezúhonnosti, je následkom toho, že aj deťom účastníčky konania bol následne udelený prechodný pobyt na účel zlúčenia rodiny k matke, a nie trvalý ako to mylne uvádza splnomocnená osoba v odvolaní.

K námietke, že účastníčka konania získala dlhodobý pobyt legálnym spôsobom a nedopustila sa žiadneho podvodného konania, pretože podvod ako inštitút trestného konania je úmyselným trestným činom, ktorý nebol účastníčke konania preukázaný s tým, že aj konanie pre prečin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Trestného zákona bolo zastavené, odvolací orgán uviedol, že už prechodný pobyt na území Slovenskej republiky by účastníčke konania nebol nikdy udelený, ak by sa protiprávne konanie, ktorým bolo doloženie falošného registra trestov, zistilo skôr. Udeleniu dlhodobého pobytu na území Slovenskej republiky predchádza to, že prechádza plynule bez prerušenia z predchádzajúceho oprávneného pobytu, po splnení zákonom stanovených podmienok. Dlhodobý pobyt nie je možné udeliť cudzincovi, ktorý nemá udelený žiadny pobyt na území Slovenskej republiky alebo v inom členskom štáte Európskeho hospodárskeho priestoru.

Odvolací orgán mal za dostatočne preukázané, že účastníčka konania k žiadosti o udelenie prechodného pobytu na území Slovenskej republiky na účel podnikanie doložila falošný výpis z registra

trestov Vietnamskej socialistickej republiky. Táto skutočnosť, že sa jedná o falošný register trestov bola preukázaná odborným posúdením OKARŠ, Interpolom Hanoj a NJBPNM. Cez Interpol Hanoj bolo zistené, že predmetný register trestov nebol nikdy oficiálne vydaný. Preto účastníčka konania závažným spôsobom porušila zákon o pobyte cudzincov a preto je jej súkromný záujem zotrvať na území Slovenskej republiky v rozpore s verejným záujmom, ktorým je zachovanie zákonnosti a verejného poriadku. Podkladom pre vydanie rozhodnutia nebola bezúhonnosť účastníčky konania, ale predloženie falošného dokladu v rámci žiadosti o udelenie pobytu. NJBPNM síce zastavila konanie voči účastníčke konania, nakoľko skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie vecí, nemení to nič na skutočnosti, že účastníčka konania získala pobyt podvodným spôsobom a to tým, že k žiadosti o udelenie prechodného pobytu na území Slovenskej republiky doložila falošný register trestov. OKARŠ vykonal skúmanie predmetného registra trestov, kde vzájomným porovnaním pečatí skúmaného registra trestov a pravého registra trestov Vietnamu zistil, že:

- 1/ Na okrúhlej úradnej pečati zabezpečujúcej pravosť predmetného registra trestov pri osvetlení infračerveným svetlom sú viditeľné stopy čierneho tonera.
 - 2/ Vyhotovenie okrúhlej pečate na skúmanom registri trestov je farebnou laserovou tlačou. Detail zachytáva rastrové body laserovej farebnej tlače. Farebnosť týchto bodov je červená, modrá, žltá a čierna. Originál pečate je vyhotovený odtlačkom pečate červenej farby, ktorý je bez rastrových bodov.
 - 3/ Detail obrázku na skúmanom registri trestov zachytáva rozdielnu špeciálnu diakritiku písmena O a raster farebnej laserovej tlače oproti originálu.
 - 4/ Podpis oprávnenej osoby na skúmanom registri trestov je vyhotovený farebnou laserovou tlačou. Detail zachytáva rastrové body vzniknuté pri tlači v čiare podpisu. Originálny podpis je vyhotovený ručne a v čiare podpisu nie sú pozorované rastrové body.
- Výsledkom skúmania predloženého registra trestov bolo, že sa jedná o falošný register trestov Vietnamskej socialistickej republiky.

Vo vzťahu k námietke účastníčky konania, že správny orgán pochybil keď neaplikoval § 50 ods. 2 zákona o pobyte cudzincov uviedol, že účastníčka konania nemala udelený trvalý pobyt, ale jej bol udelený dlhodobý pobyt podľa § 52 ods. 1 písm. a) zákona o pobyte cudzincov. Z uvedených dôvodov sa na prípad účastníčky konania ustanovenie § 50 ods. 1, 2 zákona o pobyte cudzincov nevzťahuje.

K námietke účastníčky konania vo vzťahu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd sa žalovaný vyjadril už na strane 7 tohto rozhodnutia. Skutočnosť, že účastníčka konania získala dlhodobý pobyt podvodným spôsobom a to tým, že k žiadosti o udelenie prechodného pobytu na území Slovenskej republiky doložila falošný výpis z registra trestov je dostatočným dôvodom na zrušenie dlhodobého pobytu na území Slovenskej republiky. Vzhľadom na závažnosť činu účastníčky konania zrušenie dlhodobého pobytu nie je v rozpore s článkom 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd z dôvodu, že správny orgán bol povinný pri rozhodovaní prihliadať aj na verejný záujem, ktorý predstavuje všeobecné dobro spoločnosti a ktorý má prednosť pred súkromným záujmom jednotlivca. Poukázal aj na tú skutočnosť, že aj manželovi účastníčky konania bol zrušený pobyt na území Slovenskej republiky na účely podnikania.

Z uvedených dôvodov konštatoval, že boli naplnené zákonné dôvody na rozhodnutie o zrušení dlhodobého pobytu žalobkyne na území Slovenskej republiky. Žalobkyňa neuviedla žiadne relevantné dôvody, ktoré by viedli odvolací orgán k zrušeniu rozhodnutia a preto rozhodol tak, že odvolanie žalobkyne zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil.

Včas podanou žalobou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného. V žalobe poukázala na rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, proti ktorému podala v zákonnej lehote odvolanie a poukázala na nasledovné odvolacie dôvody.

V prvom rade poukázala v odvolaní, že správny orgán náležitý nezistil skutkový stav a nesprávne aplikoval záväzné právne normy, čo do ochrany rodinného života účastníčky konania ako aj rodiny. V ďalšom v rámci odvolania bolo poukázané, že žalobkyňa nezískala dlhodobý pobyt podvodným spôsobom a že z jej strany nedošlo k žiadnemu podvodnému konaniu. Bolo poukázané, že podvod ako inštitút trestného práva je úmyselným trestným činom, ktorý nebol účastníčke konania preukázaný, resp., že konanie pre prečin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky v zmysle § 352 ods. 1 Trestného zákona bolo zastavené. Ako ďalší

odvolací dôvod uviedla, že ak došlo k premlčaniu trestného činu, tak je premlčaný aj tento údajný administratívny delikt.

Ďalší odvolací dôvod bol v odvolaní uvedený ten, že zo strany správneho orgánu došlo k pochybeniu, nakoľko tento neaplikoval ustanovenie § 50 ods. 2 zákona o pobyte cudzincov z ktorého vyplýva, že toto ustanovenie sa nepoužije v prípade, že zrušenie dlhodobého pobytu by malo negatívny vplyv na súkromný a rodinný život účastníčky konania.

V neposlednom rade v rámci odvolania poukázala na to, že je vydatá, je matkou troch maloletých detí a takéto rozhodnutie, čo do zrušenia dlhodobého pobytu by malo negatívny dopad na jej rodinný život, na život manžela, ale predovšetkým na maloleté deti. V odvolaní poukázala na základné právne normy, z ktorých je potrebné vychádzať pri aplikácii správneho práva a to Ústava SR a Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Odvolací správny orgán nezistil pochybenia prvostupňového orgánu a toto rozhodnutie potvrdil. Opätovne vo svojom odôvodnení rozsiahlou formou poukázal na to, že účastníčka konania v žiadosti o udelenie prechodného pobytu predložila falošný register trestov s tým, že z jej strany došlo k nadobudnutiu dlhodobého pobytu podvodným spôsobom. Odvolací správny orgán neakceptoval skutočnosť čo do ochrany základných ľudských práv, predovšetkým rodiny a detí, jednoznačne deklaroval, že zrušenie dlhodobého pobytu nie je v rozpore so základnými právnymi normami, ktoré upravujú ľudské práva a predovšetkým práva dieťaťa.

V rámci žaloby opätovne poukázala na skutočnosť, že na území SR sa zdržiava nepretržite po dobu 7 rokov, vedie riadny rodinný život a prostredky na obživu a obživu svojich detí si zabezpečuje legálnym spôsobom, v súlade s právnymi normami SR. Pred príchodom na územie SR nebola nikdy trestaná, v čase keď požiadala o udelenie prechodného pobytu za účelom podnikania mala register trestov bez záznamov. Výpis z registra trestov je dokumentom, ktorý má deklarovať bezúhonnosť žiadateľa s tým, že bezúhonnosť žiadateľa v tomto prípade preukazuje výpisom z registra trestov.

V ďalšom je na mieste poukázať, že dikcia § 56 ods. 1 písm. a jednoznačne hovorí, že správny orgán zruší dlhodobý pobyt, ak tento bol získaný podvodným spôsobom. Zo strany žiadateľky v žiadnom prípade nedošlo k naplneniu trestného činu podľa § 221 Trestného zákona, ktorý obsahuje skutkovú podstatu trestného činu podvodu.

Je nutné opätovne rozviesť následky, ktoré by vznikli čo do ochrany základných ľudských práv, slobôd a ochrany detí a rodiny, ak by došlo k zrušeniu dlhodobého pobytu účastníčke konania. Je matkou troch maloletých detí a to vo veku trinásť, šesť a jedného roka s tým, že hlavne 13-ročná a 6-ročná dcéra majú trvalé väzby na dané prostredie, v ktorom vyrastajú a vytrhnutie z tohto prostredia by malo nenapraviteľné dôsledky. Bolo potrebné, aby správny orgán pri vydávaní správnych rozhodnutí rešpektoval súkromný a rodinný život účastníčky konania a v neposlednom rade aj ust. Čl. 8 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd a zasahoval do týchto základných práv len v nevyhnutných prípadoch, a to len v prípadoch národnej bezpečnosti, verejnej bezpečnosti. Účastníčka konania v žiadnom prípade vedome neohrozila bezpečnosť SR, resp. hospodárstvo SR, je bezúhonná, pričom základným vodítkom pri vydávaní správnych rozhodnutí musia byť základné princípy, ktoré sú uvedené v Ústave SR, Hágskom dohovore a v Dohovore o ochrane základných práv a slobôd.

Poukázala na nález Ústavného sudu SR IV.ÚS 100/2014, ktorý rozhodol vo veci ochrany práv dieťaťa, čo možno aplikovať aj na daný prípad, nakoľko prechodný pobyt maloletých detí je viazaný na pobyt účastníčky konania. Ústavný súd SR poukázal, že súdy pri svojom rozhodovaní musia zohľadniť požiadavky vyplývajúce z aktuálnej judikatúry EŠLP ako aj požiadavky na dôslednú ochranu práv maloletých. Zdôraznil, že vnútroštátne súdy sú povinné náležite preskúmať celú rodinnú situáciu, vrátane tvrdení vážnej ujmy, ktorá by dieťaťu mohla hroziť. Ústavný súd SR dospel k záveru, že vnútroštátne súdy sú povinné posudzovať čo najstarostlivejšie skutkový stav a zohľadniť nielen samotnú dĺžku pobytu, ale aj sociálne pomery a vzájomné väzby medzi deťmi navzájom a deťmi a rodičmi taktiež.

Vychádzajúc z týchto základných skutočností by rozhodnutie správneho orgánu malo vážnu ujmu pre celú rodinu účastníčky konania, hlavne jej dcér, ktoré sa zžili s daným prostredím, na území SR majú väzby s čo najširšou komunitou, v ktorej trávajú svoj čas a prostredie do ktorého by sa vrátili by malo negatívny vplyv na ich riadny fyzický a psychologický rast.

Žalovaný preskúmaným rozhodnutím porušil príslušné ustanovenia Ústavy Slovenskej republiky, Občianskeho súdneho poriadku, zákona o pobyte cudzincov a jeho rozhodnutie je v zásadnom rozpore s Čl. 8 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd ako aj Čl. 3 ods. 2 Dohovoru OSN o právach dieťaťa.

Žalovaný vo vyjadrení k žalobe aj na pojednávaní konanom dňa 06.11.2015 zotrval na skutkovej a právnej argumentácii uvedenej v preskúmanom rozhodnutí a navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

Krajský súd podľa § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie a konanie ktoré mu predchádzalo v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe, vypočul účastníkov konania (žalobkyňu aj za prítomnosti tlmočníka), oboznámil sa s obsahom administratívneho spisu a jednohlasne dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, lebo rozhodnutie a postup správnych orgánov v medziach žaloby, bol v súlade so zákonom.

Predmetom preskúmania podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov (§ 247 a nasl. O.s.p.) je rozhodnutie správneho orgánu, ktorým podľa § 56 písm. a) zákona o pobyte cudzincov zrušil žalobkyňi dlhodobý pobyt na území Slovenskej republiky, lebo získala dlhodobý pobyt podvodným spôsobom, lebo k žiadosti o udelenie prechodného pobytu predložila falošný výpis z registra trestov a následne získala dlhodobý pobyt na neurčitý čas, ktorý z týchto dôvodov nemožno považovať za oprávnený.

Na základe odvolania žalobkyne, žalovaný podľa § 59 ods. 1, 2 správneho poriadku odvolanie zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil.

Rozsah preskúmacieho bol daný rozsahom žalobných námietok. Žalobkyňa namietala nedostatočne zistený skutkový stav a nesprávne právne posúdenie veci. Poukázala na dôvody odvolania, zdôraznila, že sa nedopustila žiadneho podvodného konania ani nezískala dlhodobý pobyt podvodným spôsobom a podrobne poukázala na následky, ktoré by vznikli čo do ochrany základných ľudských práv a slobôd, ochrany detí a rodiny, ak by došlo k zrušeniu jej dlhodobého pobytu na území Slovenskej republiky. Rozhodnutie žalovaného je podľa žalobkyne v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, s Občianskym súdnym poriadkom, so zákonom o pobyte cudzincov, s Čl. 8 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a s Čl. 3 ods. 2 Dohovoru OSN.

Podľa § 56 zákona o pobyte cudzincov policajný útvar dlhodobý pobyt zruší, ak

- a) zistí, že štátny príslušník tretej krajiny získal dlhodobý pobyt podvodným spôsobom,
- b) sa štátny príslušník tretej krajiny zdržiava viac ako šesť rokov mimo územia Slovenskej republiky,
- c) štátny príslušník tretej krajiny podľa § 52 ods. 1 písm. a) a b) sa nepretržite zdržiava mimo územia členských štátov 12 po sebe nasledujúcich mesiacov,
- d) štátny príslušník tretej krajiny podľa § 52 ods. 1 písm. c) sa nepretržite zdržiava mimo územia členských štátov 24 po sebe nasledujúcich mesiacov,
- e) štátnemu príslušníkovi tretej krajiny bol odňatý azyl z dôvodov podľa osobitného predpisu, ak získal dlhodobý pobyt na základe udeleného azylu, alebo
- f) štátnemu príslušníkovi tretej krajiny nebola predĺžená doplnková ochrana alebo mu bola doplnková ochrana zrušená z dôvodov podľa osobitného predpisu, ak získal dlhodobý pobyt na základe poskytnutej doplnkovej ochrany.

Podľa § 120 ods. 1 zákona o pobyte cudzincov ak nie je v tomto zákone alebo osobitnom predpise ustanovené inak, vzťahuje sa na konanie podľa tohto zákona všeobecný predpis o správnom konaní.

Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podľa § 32 ods. 2 správneho poriadku podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podľa Čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie.

Podľa Čl. 8 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd štátny orgán nemôže do výkonu tohto práva zasahovať okrem prípadov, keď je to v súlade so zákonom a nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, verejnej bezpečnosti, hospodárskeho blahobytu krajiny, predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky alebo ochrany práv a slobôd iných.

Z ustanovenia § 56 písm. a) zákona o pobyte cudzincov vyplýva, že pri zistení získania dlhodobého pobytu podvodným spôsobom je policajný útvar povinný zrušiť dlhodobý pobyt, t. j. zákonodarca zákonnou úpravou v znení „zruší“ neumožňuje správne orgánu rozhodnúť alternatívne, pričom treba rozlišovať medzi činnosťou podvodným spôsobom a dopustením sa trestného činu podvodu podľa ustanovení Trestného zákona, keď zákon v § 56 písm. a) nehovorí o trestnom čine podvodu.

V danom prípade mali správne orgány nesporne preukázané, a tieto zistenia žalobkyňa doposiaľ žiadnymi relevantnými dôkazmi ani nevyvrátila, že k žiadosti o udelenie prechodného pobytu na území Slovenskej republiky predložila falošný výpis z registra trestov, čo bolo potvrdené odborným posúdením Oddelenia koordinácie a analýzy rizík a štatistik Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície (OKARŠ), Interpolom Hanoj a Národnou jednotkou boja proti nelegálnej migrácii (NJBPNM). Ak takýto doklad predložila pre účely žiadosti o udelenie prechodného pobytu na území Slovenskej republiky ako originálny a následne v dôsledku nepretržitého trvania takto udeleného prechodného pobytu získala dlhodobý pobyt, pričom predloženie originálneho výpisu z registra trestov bolo jednou zo zákonných podmienok pre udelenie prechodného pobytu, získala dlhodobý pobyt podvodným spôsobom a aj podľa názoru krajského súdu boli splnené všetky zákonné podmienky pre jeho zrušenie podľa § 56 písm. a) zákona o pobyte cudzincov.

Nemožno súhlasiť ani s námietkou, že správne orgány mali postupovať podľa § 50 ods. 2 zákona o pobyte cudzincov, lebo v danom prípade nejde o zrušenie trvalého pobytu podľa § 50 ods. 1 zákona o pobyte cudzincov, ale o zrušenie dlhodobého pobytu podľa § 56 citovaného zákona, ktorý na § 50 ods. 2 zákona o pobyte cudzincov neodkazuje.

Z uvedených dôvodov sú nedôvodné aj všetky námietky žalobkyne, ktorými poukazuje na negatívny dopad na jej súkromný a rodinný život.

Je potrebné zdôrazniť, že preskúmanými rozhodnutiami bol žalobkyni zrušený dlhodobý pobyt na území Slovenskej republiky, rozhodnutiami správnych orgánov žalobkyňa nebola administratívne vyhostená, pričom podľa § 57 zákona o pobyte cudzincov, ak policajný útvar štátnemu príslušníkovi tretej krajiny zamietne žiadosť o dlhodobý pobyt, zruší dlhodobý pobyt, alebo ak mu dlhodobý pobyt zanikne, ak tieto skutočnosti nemajú za následok administratívne vyhostenie alebo výkon trestu vyhostenia, je štátny príslušník tretej krajiny oprávnený zdržiavať sa na území Slovenskej republiky, ak spĺňa podmienky na pobyt podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.

Nebol porušený ani Čl. 8 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, keďže postup správneho orgánu sleduje ochranu verejného záujmu, ktorým je nepochybne ochrana zákonov Slovenskej republiky, v konkrétnom prípade zákona o pobyte cudzincov.

Rozhodnutia sú jasné, zrozumiteľné, žalovaný v rozhodnutí reagoval na všetky odvolacie námietky žalobkyne, rozhodnutia vychádzajú z náležite zisteného skutkového stavu a zo správneho právneho posúdenia.

Z uvedených dôvodov krajský súd podľa § 250j ods. 1 O.s.p. žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p.. Žalobkyňa nebola v konaní úspešná, žalovaný nemá zo zákona právo na náhradu trov konania, preto súd účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

O odmene tlmočníka a trovách štátu súd rozhodne samostatným rozhodnutím.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom Krajského súdu v Prešove na Najvyšší súd SR v Bratislave, a to písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.